

# Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1<sup>re</sup> April 1876.

N<sup>o</sup>. 34.

Udgivet 8de September

1899.

## Kongelig Resolution

af 2den September.

2 Septbr.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at der for efternævnte Vandomraader inden Melbalens Herred, Søndre Trondhjems Amt, nemlig:

- 1) det gennem Prestbuvandet og Buvandet løbende Vasdrag (med Bielbe og Vande) ned til dets Udløb i Trebja Elv,
- 2) den Del af sidstnævnte Elv, der ligger nedenfor Sammenløbet mellem Svorka og den fra Hulvandet kommende Elv, men ovenfor Lillebuanfossen, saavel som de paa denne Strækning udmundende Bielbe med Tilløb og Vande, saa langt som Fisk fra Trebja kan gaa op, og
- 3) det Vasdrag (med Bielbe og Vande), der gennemløber Lertjernet, Mjovandet og Løftjernet, ned til dets Udløb i Svorka — skal indtil videre gælde følgende Fiskeiregler:

1. Det skal være forbudt at benytte noget Slags bundet Redskab med mindre Maasser end 35 mm. mellem Runderne, naar Redskabet er i vaad Tilstand; dog skal det i Tiden fra og med 25de September til og med 20de Oktober være tilladt i de Vande, hvor Røie forekommer, til Fangst af samme paa de almindelige Fiskepladse for saadan Fisk at benytte bundet Redskab med Maskevidde af ikke under 30 mm.
2. Bortset fra den i foranførte Post 1 omhandlede Tilladelse til Fangst af Røie, skal ethvert Slags Fiskeudtag med Krogredskaber være forbudt fra og med 15de September til og med 31te December.
3. I Vande, der delvis tilhører Naboherred eller Elvstrækninger, som danner Grænse mod Naboherred, gælder foranførte Regler kun, saafremt tilsvarende Regler ogsaa er gældende i Naboherredet.

2 Septbr.

## Kongelig Resolution

af 2den September.

De af Viri Herredsstyrelse i Møde den 12te Juni 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 9 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste November 1899.

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Viri Herred inddeles i følgende Roder:

|           |                         |                          |
|-----------|-------------------------|--------------------------|
| 1ste Rode | fra og med Bjørnstad    | til og med Roterud.      |
| 2den      | „ ——— Stumlien          | „ ——— Hov.               |
| 3die      | „ ——— Hov               | „ ——— Skulhus.           |
| 4de       | „ ——— Skulhus           | „ ——— Lønnum.            |
| 5te       | „ ——— Lønnum            | „ ——— Elvedalens Meieri. |
| 6te       | „ ——— Elvedalens Meieri | „ ——— Zinden Bro.        |
| 7de       | „ ——— Zinden Bro        | „ ——— Ringsrud.          |

§ 2. I hver Rode udvælges en Brandmester med Suppleant. Disse udvælges af Herredsstyret, fungerer i 3 Aar og bør vælges blandt de i Bygden boende Mænd, der er interesserede i Skog.

§ 3. I Tilfælde af Skogbrand har Brandmesteren at tilfuge det fornødne Slukningsmandskab og om fornødiges at varfle de andre Brandmestere. Brandmesteren i det Distrikt, hvor Skogbrand opstaar, har at lede Arbeidet med Slukningen.

§ 4. Enhver i Herredet arbejdsfør Mand er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til, efter Tilføjelse af Brandmesteren, uopholdelig at fremmøde ved Brandstedet, forsynet med de Redskaber, som forlanges, for at deltage i Slukningsarbeidet. Riste maa medtages for mindst et Døgn. Skulde videre Mad til Slukningsmandskabet være fornøden, anstaffes denne efter Forlangende af vedkommende Brandmester paa Kommunens Bekostning, hvorover Regning tilstilles Ordføreren.

§ 5. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 6. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at indsende til Herredsstyret Regnskab og Indberetning, indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt Rogen har tilfjedat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 7. De Udgifter, som foranlediges af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, udlignes forsaavidt de ikke overstiger Kr. 300,00 — tre Hundeeede Kroner — sammen med og paa samme Maade som de øvrige Herredsudgifter. Overstiger nævnte Udgifter Kr. 300,00 pr. Aar, bliver den overstigende Del at udligne paa Herredets Matrikulsfyld.

§ 8. Overtrædelse af nærværende Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6.

§ 9. Nærværende Regler træder i Kraft 1ste November 1899.

## Kongelig Resolution

2 Septbr.

af 2den September.

Efterstaaende af Røtterø Herredsstyrelse i Møde den 19de Juni 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre:

§ 1. Til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Røtterø Herred udvælger Herredsstyret blandt de inden Herredet bosatte Ciere, Bestyrere eller Brugere af matrikuleret Jord en Brandformand med Suppleant for hver Skolekreds. De vælges Navn og Bopæl bliver at bekendtgjøre. Valget gjælder for 3 Aar, hvorefter man kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 2.

- a) Brandformanden har at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes. Overtrædelser af disse har han at anmelde til Baatalemyndigheden.
- b) Opstaar der Skogbrand, skal han hurtigst muligt ved Bud indkalde det fornødne Mandskab og selv straks begive sig til Brandstedet, hvor han har at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han ogsaa at underrette de øvrige Brandformænd, som da er pligtige til med Mandskab at indfinde sig paa Brandstedet og deltage i Slukningsarbeidet. Den Brandformand, inden hvis Kreds Branden er opstaaet, fører Overledelsen af Slukningsarbeidet.
- c) Umiddelbart efter enhver Skogbrand har han at afgive til Herredsstyret Indberetning, indeholdende Oplysning om Jldens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens antagelige Størrelse og om, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger ham.

2 Septbr. § 3. Enhver inden Herredet bosat voksen, arbejdsfør Mand, der ikke har lovligt Forskab, er pligtig til paa Brandformandens Tilføjelse straks at indfinde sig paa Brandstedet medhavende mulig forhaandenstående Redskaber, saasom Bøtte, Økse, Spade eller Hakske og der udføre, hvad Brandformanden paalægger ham. Han maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbejdet uden Brandformandens Tilladelse.

§ 4. Til Begrænsning af Skogbranden kan Brandformanden lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, optænde Mobild og forøvrigt træffe de til Ildens Slukning nødvendige Foranstaltninger.

§ 5. Finder Brandformanden, at der i enkelte Tilfælde eller under visse Omstændigheder bør ydes Godtgjørelse i Anledning af trufne Foranstaltninger til Forebyggelse eller Slukning af Skogbrand, kan han i Forening med Lensmanden indsende en Foresøgelse derom til Herredsstyret, som afgjør, hvorvidt Godtgjørelsen skal ydes, og i Tilfælde bevilger samme af Herredskassen.

§ 6. Overtrædelse af disse Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelser maatte komme til Anvendelse.

§ 7. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Januar 1900.

2 Septbr.

## Kongelig Resolution

af 2den September.

De af Sogndals Herredsstyrelse i Møde den 23de Mai 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14 Juli 1893 § 5 og Lov af 27 Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at Slutningen af 1ste Punktum i § 12 skal lyde: „— med  $\frac{3}{4}$  af Herredskassen og  $\frac{1}{4}$  paa den eller de skadelidte og truede Skogeiendomme i Forhold til Skogens Anpart i Eiendommens Matrifuldstyld, ansat efter Herredsstyrelsens Skøn“.

De approberede Regler er efter dette faalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende 6 Brandroder:

1ste Rode indbefattende Skogstrækningerne fra Havslo Grændse i Øst og mod Syd til og med Dragsalmendingen og mod Nord til og med Mærket mellem Kvam og Naberger.

2den Rode. Den øvrige Del af Stedje Sogn med Undtagelse af Haugefjiden.

3die Rode. Strækningen paa nordre Side af Sogndalsfjorden fra Stedje Sogns Grændse til Leifangers Grændse.

4de Rode. Jimreite tilligemed den øvrige Del af Norums

Sogn paa søndre Side af Sogndalsfjorden til Mærket ved Raup- 2 Septbr.  
anger.

5te Node indbefattende Raupanger, Hofland, Vestreine og  
Balebergs Skogstrækninger.

6te Node indbefattende Øvre Umble, Statens Skog Alfheim,  
Gaarden Nedre Umble og Hauges Skogstrækninger.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyret en Brand-  
mester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3  
Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.  
Brandrodemesteren har under Fravær i Tidsrummet 1ste Juni—  
1ste September at underrette Suppleanten og om de begge er  
fraværende paa en Gang, da at skaffe Stedfortræder, der godkjen-  
des af Ordføreren eller et af Herredsstyrets Medlemmer.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at  
Bestemmelserne i Lov af 14 Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skog  
og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han blir vidende  
om at Skogbrand er udbrudt, hurtigst muligt at indkalde det for-  
nødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at  
lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at un-  
derrette de øvrige Brandmestre for at faa indkaldt Mandskab og  
saa fra andre Brandroder. Naar flere Brandmestre er tilstede,  
fører den af dem, inden hvis Node Branden er opstaaet, Overle-  
delsen af Slukningsarbeidet. Overtrædelser af Bestemmelserne i  
ovennævnte Lov af 14 Juli 1893 har Brandmesteren at anmeldte for  
Raataalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier eller Bruger af matriculeret Eiendom  
inden Herredet er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til efter Brand-  
mesterens Tilsigelse uopholdelig at skaffe følgende Mandstaber i  
Forhold til Matrikulskylden, nemlig:

|                          |             |   |        |
|--------------------------|-------------|---|--------|
| for en Eiendom indtil    | 4 Skyldmark | — | 1 Mand |
| = " — fra 4 og indtil 10 | do.         | 2 | —      |
| = " — " 10 — 16          | do.         | 3 | —      |
| = " — " 16 — 25          | do.         | 4 | —      |

og senere en Mand for hver tiende Skyldmark eller Dele deraf.  
Disse Mandstaber har vedkommende Eier eller Bruger at forsyne  
med fornødne Redstaber saasom Økse, Spade, Hække o. l. Paa-  
kræves disse Mandstabsers Assistance mere end 2 Døgn, erholber  
de derfor Dagløn af det Offentlige i Lighed med det i næste Pa-  
ragraf nævnte Mandskab.

§ 5. Foruden de Mandstaber, som Eier og Bruger ifølge  
foranstaaende § har at stille, er enhver inden Herredet bosat ar-  
bejdsfor Mand, der kan ansees skikket til at deltage i Sluknings-  
arbeidet, pligtig til paa Brandmesterens Tilsigelse at indfinde sig  
snarest muligt paa Brandstedet medhavende de nødvendige Redska-  
ber, saasom Økse, Spade o. s. v. og der udføre, hvad Brandme-  
steren paalægger ham. Alt i denne § opnævnt Mandskab er

2 Septbr. pligtig til at assistere et Døgn paa Brandstedet uden nogen Godtgjørelse. Skulde deres Assistance være nødvendig flere Døgn, erholder de derfor Betaling efter den i § 11 bestemte Dagløn. Den Eier, i hvis Skog Ild er udbrudt har for egen Regning at holde den for Eiendommen i § 4 opstillede Mandstabsstyrke, saalænge Branden vedvarer.

§ 6. Mandstab, som er opbudt til Slutning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbejdet søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommet.

§ 7. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Grøfter, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt i værftsætte de til Ildens Slutning fornødne Forpoininger, dog bør han, forinden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre Brandmestere, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyret en Indberetning indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilsidefat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt antages at være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille Amtmanden.

§ 10. Brandmesterne har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbende Udgifter efter en dem af Herredsstyret meddelt nærmere Instruks.

§ 11. Brandmestere tilkommer en Godtgjørelse af Kroner tre for hvert Døgn, de i Stillingens Medfør maa opholde sig i Marken, samt Erstatning for mulige Udgifter ved Branden. De Mandstaber hvis Assistance tiltrænges i Henhold til § 4 og 5 mere end henholdsvis 2 og 1 Døgn erholder to Kroner pr. Døgn.

§ 12. De Udgifter som foranlediges ved Iværksættelse af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrande udlignes med  $\frac{3}{4}$  af Herredskassen og  $\frac{1}{4}$  paa den eller de skadelidte og truede Skogeiendomme i Forhold til Skogens Andpart i Eiendommens Matrifulstyd, ansat efter Herredsstyrelsens Skøn. Hvilke Eiendomme der i hvert enkelt Tilfælde skal anses

truede, afgjøres i Tvisttilfælde af et Skjon bestaaende af Lensmands 2 Septbr.  
den med 2 af Herredsstyret for Aulebningen opnævnte Mænd.  
Udgifterne ved dette Skjon bæres af ovennævnte Skogeiere.

§ 13. Overtrædelse af nærværende Regler straffes med  
Bøder, forsaavidt for Tilfældet ikke strengere Straffebud er anden-  
deligt.

§ 14. Nærværende Regler træder i Kraft fra 1ste Ja-  
nuar 1900.

## Kongelig Resolution

2 Septbr.

af 2den September.

1. I Medhold af § 89 jfr. § 92 i Lov om Bygningsvæ-  
senet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og  
Trondhjem af 27 Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa føl-  
gende af Ebelviks Kommuneskyre i Møde den 28de Juni  
1899 vedtagne Tillægsbestemmelse til nævnte Lov:

„I 2etages Træbygninger maa der ikke anbringes Ild-  
steder eller Beboelsesrum paa Loftet“.

2. De ved Høieste Resolution af 16 August 1887 approberede  
skjærpede Byggeforskrifter for Ebelvik ophæves.
3. I Medhold af ovennævnte Lovs § 1 bestemmes, at Sund-  
hedskommissionens Ordfører indtræder som Medlem af den  
ved Kongelig Resolution af 19 April 1847 anordnede kom-  
binerede Bygnings- og Reguleringskommission for nævnte  
Ladested.

## Kongelig Resolution

2 Septbr.

af 2den September.

I Genhold til § 1 i Lov indeholdende adskillige Bestem-  
melser om Bygningsvæsenet m. v. af 17 Juni 1869 samt § 1 i  
Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om  
Brandvæsenet af 26 August 1854 bestemmes:

1. At Strøget omkring Narvikbugten, Nordlands Amt,  
for hvilket den almindelige Bygningslovgivning ved Kongelig  
Resolution af 24 September 1898 er gjort gjældende, over-  
vergaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets  
Anliggender.
2. At der for Stedet anordnes en Brandkommission.

2 Septbr.

**Kongelig Resolution**

af 2den September.

De

- af Kristians Amtsformandskab ved Beslutning af 22de Marts 1899,  
 af Hedemarkens Amtsformandskab ved Beslutning af 12te April 1899,  
 af Akershus Amtsformandskab ved Beslutning af 14de April 1899,  
 af Romsdals Amtsformandskab ved Beslutning af 22de April 1899,  
 af Buskeruds Amtsformandskab ved Beslutning af 1ste Mai 1899,  
 af nordre Bergenhus Amtsformandskab ved Beslutning af 6te Juni 1899,  
 af søndre Bergenhus Amtsformandskab ved Beslutning af 10de Juni 1899 samt  
 af Bratsberg Amtsformandskab ved Beslutning af 12te Juni 1899

godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorbogne paa offentlige Veie stadfæstes i Genhold til Lov om Veibæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, ffr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre.

De stadfæstede Vedtægter for Kristians Amt er saaledende:

**I.****Almindelige Bestemmelser.**

§ 1. Tilladelse til at benytte Motorbogne i Færdselen paa offentlige Veie i Kristians Amt meddeles af Amtmanden efter derom af vedkommende Eier indgivet Andragende.

Tilhængervogn tilstedes ikke.

Saaan Tilladelse kan af Amtmanden naarformhøst tilbagekalbes.

§ 2. Et i Genhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysninger om:

1. Motorbognens vigtigste Dimensioner, Bognens Vægt, Vægten af dens Beholdninger, samt Maximalbelastning pr. Axl, Axlafstanden, Hjulhøiden, Bredden af Hjulælsgene (Hjulringene) og Afstanden mellem disse Yderkanter.
2. Beskrivelse af Motorsystemet, Specifikation af de Materialier, der agtes anvendt til Udvikling af Energien (Dridkræften) og den Form, hvori de agtes benyttede, Beskrivelse af Stoppe- og Signallapparater.

3. Fra hvilken Fabrik Motorvognen er leveret, og hvilke Prober 2 Septbr. dens forskjellige Dele har været underkastet.

Andre Undersøgelser, der maatte findes paatrævede, udføres efter Amtmandens nærmere Bestemmelse. De hermed forbundne Udgifter udredes af Ansøgeren.

4. At der — forsaavidt Driften af Motorvognen indgaar under Lov af 16de Mai 1896 om Foranstaltninger til Betryggelse mod Fare og Ulemper ved elektriske Anlæg m. v. — er erhvervet fornøden Tilladelse i Henshold til denne Lov.
5. I hvilket Diemed Motorvognen agtes benyttet.
6. De Veistrækninger inden Amtet, der agtes trafikerede, tilligemed Angivelse af den paatænkte Rute og Opgave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt gaaende.
7. Det Sted, hvor Motorvognen vil blive stationeret.

Andragendet maa være bilagt med fuldstændige Tegninger med paastrevne Maal af Vognen og Apparaterne.

§ 3. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilfede og til enhver Tid paa Ansørdning forevises af Motorvognens Fører.

§ 4. Tilladelsen skal indeholde de særlige Vilkaar, der maatte blive opstillede for Ansøgeren. Navnlig skal Tilladelsen indeholde Bestemmelse om Maximalbelastningen pr. Axl og om Sikkerhedsfastigheden.

§ 5. Motorvognens forskellige Dele, Sikkerhedsapparaterne, Bremserne med deres Aktionsystemer, Axlernes o. s. v. skal stedse holdes i god Stand.

I dette Diemed skal Gieren — efter Amtmandens nærmere Anordning — lade anstille betryggende Undersøgelser og fornødne Kontrolleringer for itide at kunne udføre enhver paatrævet Reparation.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, eller den givne Tilladelse ikke i et og alt besolges, er samme ugyldig, og Vognen maa ikke benyttes uden ny Tilladelse.

§ 7. Forsaavidt Politiets Bevilling i Henshold til Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Hensigt at søge Erhverv ved Rejsendes Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

## II.

Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Beholdere, Rør og øvrige Dele, der indeslutter eksplosible eller brændbare Stoffe, skal være forarbejdede og vedligeholdte paa saadan Maade, at de til enhver Tid er absolut tætte.

2 Septbr. Der maa ikke anvendes nogen Maskindel, hvori en Løslage vilde være nok til at bevirke overhængende Fare for Eksplosion.

Vognens Maskineri maa med Lethed kunne kontrolleres og være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare.

§ 9. Maskindelenes maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Eksplosion. Apparaterne maa derhos funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lign.

§ 10. Forsaavidt der til Motorvognens Drift udkræves Petroleum, Benzin eller lignende Stoffer, maa vedkommende Beholdere være forsynede med tydelige Mærker, der angiver Indholdet og dets Art.

Hver Motorvogn kan medføre indtil 2 saadanne Beholdere, hver paa 60 Liter.

Ved Behandlingen af disse Stoffer maa størst mulig Forsigtighed iagttages.

§ 11. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.
3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 12. Hjulringene skal være flade og glatte, og maa, hvor de berører Veien, være mindst 7,8 cm. brede, naar Vognen lastet veier under 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver i saa Fald ikke at være flade eller glatte.

§ 13. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 250 kg., kunne drives saavel for- over som bagover.

§ 14. Vognen skal være forsynet med to af hinanden uafhængig virkende Bremsapparater, hvoraf hvert enkelt skal være af saadan Styrke, at samme kan standse Vognen, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft. Mindst det ene af Bremsapparaterne maa kunne virke saa iøjeblikkelig som muligt.

§ 15. Enhver Motorvogn skal være forsynet med Klokke, hvormed lydeligt Signal kan gives.

Derhos skal Vognen have 2 Lygter foran — én paa hver Side —, hvilke skal vise stærkt, hvidt Lys forover og til Siden samt én Lygte bag, der skal vise rødt Lys bagover.

§ 16. Paa Vognens venstre Side skal med tydelige Bogstaver paa en Metalplade være anmærket Eierens Navn og Adresse.

## III.

2 Septbr.

Bestemmelser vedkommende Motorvognens  
Kørsel og Drift.

§ 17. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han er forsynet med en af Amtmanden udsædiget skriftlig Tilladelse (Certifikat) til at kjøre vedkommende Vogn.

Ansøgning om saadan Tilladelse skal være bilagt med Bidragsbryd om:

1. At han er i Besiddelse af den nødvendige Ovelse til hurtig og sikkert at kunne benytte Apparaterne til Igangsættelse, Standstning og Styling.
2. At han forstaar at bedømme, hvorvidt de forskjellige Apparater er i god Stand, samt at han kan iagttage alle paakrævede Forsigtighedsregler til Forebyggelse af Explosion og andre Ulykker.
3. At han er mindst 25 Aar gammel samt paalidelig og ædruelig.
4. Fotografi i 2 Exemplarer, hvoraf det ene tilklæbes Certifikatet.

Saadant Certifikat kan af Amtmanden naar som helst tilbagekalles.

§ 18. Certifikatet skal Kjøreren altid medbringe under Farten for paa Anfordring til enhver Tid at kunne forevise samme.

§ 19. Under Farten skal Kjøreren altid have fri Udsigt til Veien og have sin Opmærksomhed henvendt paa Veiens Tilstand samt paa, hvorvidt Kjørende, Ridende, Gaaende eller Husdyr af nogen Art nærmer sig. Han skal adlyde givne Varsels signaler fra de Modende.

§ 19. Tilfælde Hindringer skal Kjøreren sagtné Farten og efter Omstændighederne helt standse, hvilket ligeledes skal ske, naar Vognen ved at nærme sig Heste eller andre Dyr kan formodes at ville bevirke Forstyrrelse eller Ulykke. Forøvrigt er Vognføreren underkastet de for Kjørende gjældende Bestemmelser.

§ 20. Kjørehastigheden maa være rimelig og afpasset efter de stedlige Forhold.

Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal største tilladte Kjørehastighed være:

1. For Vogne, der lastede veier under 2000 kg., 15 km. i Timen.
2. For Vogne, der lastede veier fra 2000 til 4000 kg., 12 km. i Timen.

§ 20. I Taage og efter Mørkets Indtræden samt paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover stærkere Stigninger samt ved Redkjørsel til og Kørsel over Broer skal iagttages den største Forsigtighed og Hastigheden reduceres, efter Omstændig-

2 Septbr. hederne helt ned til Menneskefærdigt. Farten maa ikke igjen øges, før dette kan ske uden Ulempe.

§ 21. At Vognen nærmer sig skal — saa ofte det fornødiges og specielt i Taage og efter Mørkets Indtræden — signaliseres ved gjentagende Ringning paa Kloffen.

§ 22. Under Kjørselen maa Føreren ikke forlade Vognen; heller ikke under Standsning, medmindre han har taget alle fornødne Forholdsreglinger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Udgangsfættelse og lignende.

§ 23. Motorvogne maa ikke trafikeres i Taage eller efter Mørkets Indtræden uden at Lygterne er tændt.

§ 24. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godstrafik paa længere Veistrækninger, skal de gaa i fast Rute med bestemt Udgangs- og Ankomstetid fra og til Hovedstationerne. Ruten skal bekendtgøres ved Indrykning i de stedlige Aviser og ved Opslag paa hensigtsmæssige Steder i Distrikterne.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 25. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom straks ske til nærmeste Lensmand (Politifunktionær).

Vognen maa i saa Fald ikke kjøre videre, forinden en saadan Funktionær eller 2 paalidelige Mænd inden vedkommende Distrikt har besigtiget den og tilladt, at den fjernes.

Dog maa der strax sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 26. Motorvognens Eier er ansvarlig for den Skade, der maatte afstedkommes ved Motorvognens Drift.

§ 27. Overtrædelse af ovennævnte Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00.

De for de øvrige Amters stadfæstede Bedtægter er overensstemmende med Bedtægterne for Kristians Amt, dog saaledes at § 12, 1ste Pasfus i Bedtægterne for Hedemarkens Amt lyder saaledes:

§ 12. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører Reien, være mindst 8,0 cm. brede, naar Vognen lastet veier under 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

---

Udgiver: E. R. Bækmann.